

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **P.P.**
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2024, č. j. MSK 42640/2024, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karviné ze dne 8. 2. 2024 č. j. SMK/011853/2024/SSČ/04, jímž byly zamítnuty žalobcovy námitky proti provedení záznamu v registru řidičů.

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

2. Žalobce v žalobě namítl, že podal proti prvoinstančnímu rozhodnutí blanketní odvolání, které na výzvu doplnil a doplnění doručil 27. 3. 2024. Žalovaný však v napadeném rozhodnutí, doručeném žalobci 28. 3. 2024, uvedl, že odvolací důvody nebyly doplněny. I kdyby se obě písemnosti minuly, v řízení o přestupku se uplatňuje plný revizní princip v souladu s § 98 odst. 1 zákona o přestupcích, takže žalovaný měl zkoumat odvoláním napadené rozhodnutí bez ohledu na rozsah odvolacích námitek. Dále žalobce namítl, že námitky proti záznamům bodů doručil prvoinstančnímu správnímu orgánu 7. 2. 2024 a zamítavé rozhodnutí o nich bylo vydáno hned 8. 2. 2024. Takový postup je podle žalobce čistě účelový, nezákonný, v rozporu se zásadami správního řízení a s judikaturou. Žalobci nebyla před vydáním rozhodnutí dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí (§ 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů – dále jen „správní řád“) a nebylo mu oznámeno zahájení řízení (§ 46 odst. 1 správního řádu).
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě především poukázal na znění § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. (dále jen „z. č. 361/2000 Sb.“), podle něhož s účinností od 1. 1. 2024 může být vydání rozhodnutí prvním úkonem správního orgánu v řízení. K odvolacímu řízení uvedl, že žalobci marně uplynula lhůta k doplnění odvolacích důvodů, doplnil je až po vydání odvolacího rozhodnutí. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Žalobce v replice uvedl, že § 123f odst. 3 z. č. 361/2000 Sb., ve znění od 1. 1. 2024 je třeba vykládat ústavně konformním způsobem, tedy je nutno umožnit účastníkovi řízení seznámit se s podklady rozhodnutí před jeho vydáním, neboť v daném případě se nejedná o žádnou z možností podle § 36 odst. 3 správního řádu, kdy by bylo „stanoveno zákonem jinak“. Žalobce citoval z komentářové literatury a judikatury k § 36 odst. 3 správního řádu a navrhl, aby soud předložil Ústavnímu soudu návrh podle čl. 95 odst. 2 Ústavy. Žalobce namítl, že neznal obsah podkladů, takže je nemohl zpochybňovat. Bylo mu doručeno jen oznámení o dosažení 12 bodů, nebyl mu doručen ani výpis bodového hodnocení řidiče ani výpis z evidenční karty řidiče.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
6. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce doručil 7. 2. 2024 námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče tohoto znění: „Podávám podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu námitky proti všem jednotlivým záznamům bodů v registru řidičů. Navrhuji opatření podkladů pro záznam bodů v registru řidičů, především kopie příkazových bloků a další podklady. Záznam 12 bodů byl proveden neoprávněně.“ Správní orgán 1. stupně zamítl žalobcovy námitky rozhodnutím z 8. 2. 2024 s odůvodněním, že žalobce neuvedl žádnou konkrétní či specifickou námitku, takže ji správní orgán ani nemůže odůvodnit. V takovém případě není správní orgán povinen shromažďovat jednotlivá podkladová rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 174/2019-44). Správní orgán zhodnotil jednotlivá oznámení o přestupcích a dospěl k závěru, že jsou způsobilými podklady pro záznam bodů. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, lhůta k doplnění na základě výzvy uplynula marně 19. 3. 2024. Žalovaný rozhodl o odvolání 27. 3. 2024, rozhodnutí bylo vypraveno téhož dne v 15.08 hodin. Dne 27. 3. 2024 v 16.29 hodin bylo doručeno doplnění odvolání, a to správnímu orgánu 1. stupně.

7. Pokud jde o průběh odvolacího řízení, soud především zdůrazňuje, že přezkoumávání záznamu bodů v registru řidičů není rozhodováním o přestupku ve smyslu zákona č. 250/2016 Sb., ve znění pozdějších předpisů, proto se na postup odvolacího orgánu nepoužije § 98 odst. 1 citovaného zákona, nýbrž § 89 odst. 2 správního řádu, podle něhož také žalovaný postupoval. V dané věci je nesporné, že lhůta k doplnění odvolacích důvodů uplynula marně a žalovaný rozhodoval až 8. den po jejím uplynutí. Ze správního spisu je zřejmé, že v době rozhodování nemohl žalovaný vědět o opožděném doplnění odvolání (srov. časové údaje výše v odst. 6. tohoto rozsudku). Soud v postupu žalovaného neshledal žádnou vadu a první žalobní námitku nepovažuje za důvodnou.
8. Podle § 123f odst. 3 z. č. 361/2000 Sb., ve znění od 1. 1. 2024, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče nedůvodnými, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí. Vydání rozhodnutí může být prvním úkonem správního orgánu v řízení. Důvodová zpráva k příslušné novele (zákonu č. 271/2023 Sb.) k tomu uvádí: „Navrhuje se stanovit, že vydání rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů může být prvním úkonem správního orgánu v řízení. Záznam bodů v registru řidičů je evidenčním úkonem a řízení o námitkách proti záznamu bodů nemá charakter řízení o přestupku. Pokud řidič podávající námitky disponuje skutečnými argumenty proti správnosti záznamu bodů, uvede je zpravidla již v samotných námitkách. V praxi tak vedení řízení o námitkách slouží toliko k oddálení okamžiku pozbytí řidičského oprávnění nebo k využití nejrozumnějších procesních obstrukcí ze strany účastníků řízení. Stanovením tohoto pravidla nebudou účastníci řízení fakticky zkráceni na svých právech, ale sníží se tím administrativní zatížení správních orgánů i obstrukční potenciál institutu námitek proti záznamu bodů v registru řidičů.“
9. Krajský soud má za to, že právě poslední větou § 123f odst.3 z. č. 361/2000 Sb. v nynějším znění je „stanoveno jinak“ ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Pokud je vydání rozhodnutí prvním úkonem správního orgánu v řízení o námitkách řidiče, pak mu zcela logicky nepředchází žádný jiný úkon správního orgánu, tedy ani výzva k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Veškerá literatura a judikatura citovaná žalobcem se týká situací, které nejsou výjimkou z § 36 odst. 3 správního řádu, a tudíž ji není možno vztahovat k nyní přezkoumávané věci.
10. Novelizované ustanovení § 123f odst. 3 z. č. 361/2000 Sb. stanovuje možnost, nikoli nutnost rozhodnutí jako prvního úkonu správního orgánu v řízení. Je tedy na úvaze správního orgánu, zda k této možnosti přistoupí, a je nutno, aby úvaha byla přezkoumatelně odůvodněna. V daném případě je podle názoru soudu úvaha správního orgánu dostatečně vyjádřena a soud s ní souhlasí. Body se do registru zaznamenávají na základě oznámení příslušného orgánu (typicky policie) a vycházejí z konkrétního příkazu na místě či z rozhodnutí o uložení správního trestu nebo trestu za trestný čin (viz § 123b odst. 2 z. č. 361/2000 Sb.). Tyto příkazy a rozhodnutí se osobně týkají daného řidiče, který má navíc možnost (a v duchu klasického pravidla, že právo přeje bdělým, je to i nanejvýš vhodné), aby se průběžně sám informoval o stavu svých bodů (viz § 123b odst. 5, 6 a 7 z. č. 361/2000 Sb.). Proto by řidič měl a mohl být schopen reagovat konkrétními námitkami již v okamžiku, kdy je mu doručeno oznámení o dosažení 12 bodů. V daném případě soud souhlasí se správním orgánem, že žalobcovy námitky nezavdaly žádný důvod k opatřování podkladových rozhodnutí a samotná oznámení nevzbuzovala pochybnosti, mohla tedy sloužit jako podklad pro záznam bodů. To je ostatně jádrem i dosavadní judikatury – kromě rozsudku NSS sp. zn. 1 As 1/2015 zmiňovaného žalovaným v napadeném rozhodnutí lze

poukázat např. i na rozsudky NSS sp. zn. 3 As 298/2017 nebo sp. zn. 5 As 39/2010. Soud má za to, že § 123f odst. 3 z. č. 361/2000 Sb. v nynějším znění lze vyložit ústavně konformním způsobem, a nevidí proto důvod předkládat věc Ústavnímu soudu. Žalobcovo tvrzení, že nemohl zpochybňovat podklady, je zavádějící, neboť podstatné je, že znal či mohl znát svou faktickou situaci – své chování řidiče a jeho bodové následky. Ani druhá žalobní námitka tak není důvodná. K tomu je třeba poznamenat, že částí této námitky ohledně porušení § 46 odst. 1 správního řádu, se soud nezabýval pro její naprostou obecnost, kdy žalobcem nebyly tvrzeny ani žádné dopady do sféry jeho veřejných subjektivních práv.

11. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
12. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 19. září 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu